

Motståndets estetik från 90-årig estradpoet

Jag träffade Birgitta Granberg första gången för snart tio år sedan. På en poesikurs på Folkuniversitetet. Då var hon 82 år, pensionerad lärare och otroligt produktiv när det gäller att skriva poesi. Hon var en gråhårig tant med vänlig utstrålning, men med en genomskådande blick och hennes dikter var fulla av humor och drastiska formuleringar. Hennes verser var alla förankrade i ett jag som var påtagligt närvarande i nuet. Sedan berättade hon att hon var med i något som hette Poetry Slam, att hon var estradpoet, Sveriges äldsta.

Min man och jag tog oss därför till en tävling något år senare när Birgitta skulle tävla i estradpoesi i en lokal ute i Frescati. Dels för att vi skulle ta reda på vad estradpoesi/Spoken word var för något, men också för att se Birgitta Granberg framföra sin poesi. Den kvällen vann hon publikens hjärta och tävlingen med Stavgång, en dikt som gisslade föreställningen om åldrandet, i konkurrens med många unga begåvade personer. Nästan ingen var över trettio år, Birgitta var definitivt äldst både på scen och i publiken. Vi åkte även till Sala för några år sedan för att se svenska mästerskapet i estradpoesi, men Birgitta var inte med den gången.

Det har gått flera år sedan dess, fenomenet Spoken Word lever kvar och ibland har jag läst någon inskickad dikt till Dagens Nyheter av Birgitta som nu har hunnit bli några år över nittio. Så fick jag tidningen idag och där fann jag en nyskriven dikt av henne. Blev otroligt glad både över livstecknet och att hon fortfarande skriver så bra. Hon skriver på något som jag skulle vilja kalla: Motståndets estetik.

Stavgång

Jag vill inte gå stavgång i Hagaparken
Jag vill inte bli en vandrande pinne
och sluta mina dagar
i ett terrarium
Jag vill inte se ut
som om jag vore frånåkt mina skidor
och nu i rasande fart
försöker hinna ifatt dem.
Vilken arvsynd
har fått min generation
att så meningslöst, men så målmedvetet
I expressfart staka sig fram
Som vore de på jakt efter något förlorat
PR-personen i sportaffären säger
med sitt förbindligaste leende
att det är bra för kassan och att
man blir frisk av det.
Men det ser sjukt ut.

Blinkningar från seniorboendet

Vill du sitta när du duschar?
ska vi sätta in en pall?
Nej tack, inte än.
Vill du ha dina mediciner dosförpackade?
Nej tack, inte än.
Vill du vara med på sittgympa på
måndagar?
Nej tack, inte än.
Passar det med bibelsamtal, bingo och
tipspromenad?
Nej för helvete!

Claudette Skilving

